

жението на Апостолитѣ било одобряно отъ всичкото събрание. Вѣрующитѣ избрали измежду си седемъ мъже и поставили ги прѣдъ Апостолитѣ, които, като се помолили, възложили на тѣхъ рѣцѣ и слѣзла на тѣхъ благодатъта на Св. Духа. По тойзи начинъ се явила първата степенъ на священството: диа-конитѣ (диаконъ значи служителъ). Главната обязанность на диаконитѣ била да раздаватъ благотворителнитѣ помощи на бѣднитѣ. Нѣ тѣй като избранитѣ диакони били удостоени съ особенна благодатъ отъ Св. Духа, чрѣзъ священното рѣкоположение, то тий били най-близкитѣ помощници на Апостолитѣ и по проповѣдъта и при извършванието на тайнствата.

Въ числото на диаконитѣ първенствувалъ Стефанъ, *мужъ исполненный вѣри и Святаго Духа*. Той извършвалъ голѣми чудеса. Нѣкои отъ Евреитѣ — Еллинисти, въ една изъ Иерусалимскитѣ синагоги, вѣтъчили съ него въ прѣспирня, нѣ не могли да противостоятъ на Стефановата мѣдрость и на силата на Св. Духъ, който дѣйствувалъ чрѣзъ неговото слово. Тогава тѣ прибѣгнали къмъ клѣвета (обикновенно орѣдие на слабостъта): като че ли Св. Стефанъ говорилъ хулни слова противъ Моисея и Бога. Прѣдставили лѣжливи свидѣтели и повикали го въ синедріона. Когато Св. Стефанъ се исправилъ прѣдъ сѣдитѣ, всички съ удивление глѣдали на неговото лице: то сияло като лице ангелско. Въ пространна рѣчь Св. Стефанъ изложилъ историята на вѣтхозавѣтната църква. Той доказалъ въ нея, какъ почита священнитѣ лица и учрежденията на В. Завѣтъ, нѣ заедно съ това доказалъ, че В. Завѣтъ е дълженъ да се прѣкрати и да отстъпи мѣсто на Новийтъ, който е най-свършеннийтъ завѣтъ. Въ заключение на рѣчъта си той изобличилъ Иудеитѣ въ това, че както тѣхнитѣ отци убивали пророцитѣ, така тий умъртвили Господа И. Христа, когото пророцитѣ прѣдвѣзвѣстили. Членоветѣ на сѣдилището, както се говори въ книгата „Дѣяния Апостолски,“ раздирали сърдца и скърцали съ зѣби. Въ тия тѣжки минути Господъ подкрѣпилъ своятъ исповѣдникъ съ радостно явление: „Ето азъ виждамъ,“ извикалъ грѣмогласно Св. Стефанъ, „небесата отворени и Синътъ чловѣчески сѣдащъ отъ дѣната страна на Бога.“ Иудеитѣ грѣмогласно завикали, като си затикали ушитѣ, спуснали се на исповѣдникътъ Христовъ, хванали и го извѣли отвънъ града, за да го убиятъ, като Богохулникъ, съ камъне. Съгласно съ прѣдписанието на законътъ Моисеевъ,